

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 2. Responsum Cæsar is ad querelas Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

§. II.

Sæc. XVI.
A.C. 1527.*Responsum Cæsaris ad querelas
Papæ.*

Cæsar responsum ambabus Papæ literis valde appositum reddidit. In prima tamen epistola verbis admodum acerbis respondit, in altera vero longe humioribus terminis usus est. *Vestræ Sanctitatis literæ*, inquiebat Cæsar, nostræ ac nostrorum caussæ accerrimam damnationem præseferunt, quæ profecto nostræ in Apostolicam Sedem filiali observantiæ convenire non videntur, quinimo ab eo affectu & studio, quo Christianam Rempublicam semper complexi fuimus, ac illius incrementum pro viribus procuravimus, prorsus aliena censemur. Nonne Galliarum Rex Sanctitatis vestræ impulsu, & suasu de ipso novo fædere ineundo sollicitabatur. Nominavimus equidem illustrem Borbonii Ducem, in eum Mediolanensis Ducatus investituram conferre parati, sed hunc ipsum Ducatum per nos recuperatum, quem licite retinere poterimus, tot titulis, totque iuribus fulti eidem concessimus. Franciscus vero Sforzia in eodem Ducatu nullum jus potest prætendere, cum immemor beneficij in eum collati plura cum Gallis hostibus in Sacri Imperii dedecus, & detrimentum molitus sit, ex cuius felonía, si quod jus in ea-

M 3 dem

Sæcul. XVI. dem Statu habuisset, ad Sacrum imperium
A. C. 1527. devolvebatur. Nihilominus tamen pro Re-
 publicæ quiete ex nostra mera liberalitate
 consensimus, eundem Sfortiam tanto munere
 dignum facere, eidemque Ducatus investitu-
 ram concedere. Nunc vero non tanta cau-
 sa doloris Vestræ Sanctitati parata videtur,
 si Dominus vasallum ingratum & læsa Ma-
 jestatis reum puniendum censeat. His
 præmissis subjunxit Imperator, quod le-
 ges, de quibus Papa queritur, eo dun-
 taxat fine condidisset, ut jus patronatus
 sibi ab Adriano VI. concessum tueretur,
 nec tamen inde querendi caussam ha-
 beret Papa; si enim, prosequitur Carolus,
 eam ad rem recte advertat Sanctitas vestra,
 comperiet, quod ea Imperio regnisque no-
 stris plusquam ex ceterorum omnium Re-
 gnis ac Dominiis simul junctis lucri & com-
 modi Sedi Apostolicæ accedat; qualia au-
 tem sint ea lucra, ex centum illis grava-
 minibus Nationis Germanicæ colligi poterit:
 quibus tamen ex ea devotione, & observan-
 tia, qua semper Apostolicæ Sedi affetti su-
 mus, nusquam aures præstare curavimus,
 nec his animum adjicere. Si igitur Vestræ
 Sanctitas consulere intendit publicæ quieti,
 deponat arma, quod & nos facturi sumus.
 Si vero Sanctitas vestra arma contra nos
 continuaret, & illorum depositioni non con-
 sentiret, cum tunc non Patris, sed partis,
 non Pænoris, sed invasoris officium assu-
 meret,

meret, pro nostra justificatione, & innocentia, omnia hucusque gesta ad sacri generalis Sæcul.XVI. A.C.1527. Concilii cognitionem & judicium remitemus. Nos enim cum ex his, aliisque sat notoriis caussis turbari videamus Ecclesiæ statum, ipsum Sacrum universale Concilium implorandum censemus.

In altera epistola Cæsar majori moderatione usus Papam obtestatur, ut Christiani populi calamitatibus prospiciat, nos enim, inquit Carolus, ipsum Deum testamur, pro virili semper conatu^ros esse, ut & Sanctitas vestra, ceterique Christiani Principes intelligent, nihil æque nobis cordi esse, quam Dei gloriam, ejusque populi salutem, pacem, & tranquillitatem ferventiori studio in dies stabilire.

§. III.

Cæsar datis ad Cardinales literis conquestus de Pontifice.

Interjectis aliquot diebus Cæsar ad Cardinalium Senatum dedit literas, quibus suas querendi rationes exposuit, ac dissidii caussas in Pontificem conjectit, eoquod foedere cum Gallis inito pacem stabilitam turbasset, *cum tamen*, inquit Imperator, nullum unquam Cæsarem nec Principem fuisse profiteamur, qui majori (ne tanta quidem) sit, ac observantia sanctam Sedem Apostolicam veneratus, ac cete-